

POGAJNA BÓH

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOW

5. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, meja 1981

Lětnik 31

Wutrobne přeprašenje na Serbski ewangelski cyrkwinski džen 1981

27./28. junija w Chwaćicach

Wón steji pod heslom: „Cyrkej – to smy my.“

Sobotu, 27. junija w 15.00 hodź zhrmadža so wšitcy sobudźelačerjo a druzi zajimcy. Přednošować budže knjz Franc Šěn z Wulkeho Wjelkowa wo Oće Wićazu, synu Chwaćanskeje wosady.

Njedzelu, 28. junija, w 9.00 hodź. su

serbske kemše. Předować budže knjz farar Sigfried Albert z Michalskeje wosady w Budyšinje. Potom je wobjed a připolndiša přestawka, w kotrejž budžemy spěwać a wšelake slyšeć. Štóz ma sam něšto přinošować, je wutrobnje wo to prošeny!

Popołdnju w 14.00 hodź. je hlowna a skónčna zhrmadžizna. K hlownej temje cyrkwinskeho dnja porěči pjec bratrow. Dalše postrowy scěhuja. Cyłe je hudźbnje wobrubjene.

Přińdźće wšitcy, přinjesće druhich sobu a wabće za tute zarjadowanje!

Njeh Bóh Knjz wšo požohnuje!

Gerat Lazar
předsyda Serbskeho
cyrkwinskeho dnja

so cyrkwinsce wěrować a pohrjebać. Pohrjebać da so hišće 90 procentow napřećo jenož 10 procentam spalonych. Stare je so wědomje dźeržało.

Wosada je nětkole 82 lět stara. Wona je nastala z wole někotrych wědomych mužů. Woni nochcychu hižo běhać daloke puće, zo bychu z Jezusom přez cyrkej móhli kontakt měć. Kóžda ze susodnych wosadow, hač katolska abo ewangelska, woteda něšto wot swojeho dotalnego wobstatka. Natwaršitej so cyrkej a farstwo na centralnym městnje w Chwaćicach. Woporniwi ludžo běchu darili kraj k twarjenju. Politiska gmejna dari wosadźe kěrchow.

Wosada je kaž tež jeje cyrkej přez časy dobre a zle dožiwiła. Wona ma dže, dokelž je z čłowjekow tworjena, na dónće čłowjekow podžěl. W Jezusowym mjenje pak móžeše so wšo derje přetrać! Tež ćeže, kotrejž wudachu so z dwurěčnosće w zašłosći. W cyrkwi přěduje so serbsce a němsce, wězo po džzensnišich poměrach. Rěčne poměry su dže so w zaštych 80 lětach změnili, wot skoro čisće serbskeje wosady k němskej. Pozdžiše časy budžeja wo tym sudžić.

Chwaćičanska wosada je rozbrojena. Rozpřestrěwa so přez džesać małych a wjetšich wsow. Dobre susodne počahi mamy k ewangelskim wosadam w Małym Wjelkowje, Minakale a Klukšu, ke katolskim w Budyšinje a Zdžeri. Z toho wurośće wopłodnje a twori so křesćanske wědomje.

Po znawoposwjećenju cyrkwyje, kotraž je dobremu pastyrjej poswjećena, w léce 1977, je so wosada wědomje wotewriła jako hosćielka za druhe wosady, za jich skupiny džěci a młodostnych. Hač ewangelski abo katolski, to njesteješe k debaće, kóždemu, kotryž zakłapa, so wotewri! Hosćielski być, to je tež dar, a to rozsudny. Naš Knjz, naš dobry pastyr, přijimuje tež kóždeho, kotryž k njemu přichadža. Chwaćičanska wosada budže to tež w přichodže nazhonić směć! Soli Deo gloria!

Hans-Jürgen Englert

K wobrazej pisa nam farar Englert z Chwaćic:

„...Zawěśće budžeja so wobdźělency Serbskeho ewangelskeho cyrkwinskeho dnja radować nad rjanej cyrkwyje, tež nad rjanosću kěrchowa a cyłeje krajiny. W farskej žurli budže drje trochu wusko, ale k jědźi w stachu budže dosahać...“

Připožoju wobraz našeje cyrkwyje znutřka na dnju znawoposwjećenja. Tute woswjeći so we wšej liturgiskej formje...“

Chwaćičanska wosada

Jako farar „swoju“ wosadu předstajić – to je ćežko! Nochćeš ničo přejara wuzběhnyć, ale tež nic podhodnoćić, ale sprawny a wěcowny wostać.

Chwaćičanska wosada wobjima rum sewjernje wot Budyšina, hnydom za w poslednich lětach nastatym spjatym jězoram. Daloko a šěroko widžiš so swjećić wěžu našeje cyrkwyje do Budyskich kónčin: to je hižo impozantne znamjo cyrkwyje Knjzoweje w tutym rumje! A tola je wona ze swojej wulkosću za naše poměry trochu přewulka.

Jako wosada na kraju je wona tež

wot burskeje ludnosće postajowana, ale to so w poslednim času pomału přeměnja. Wosebje do wosady zafarowana Wulka Dubrawa ma wulki podžěl na tym, zo so wšitke rozměry žiwjenja pomału wjesnemu žiwjenju wotcuzbnja a měšćanskemu wašnju připodobnja. To by dyrbjalo k přeměnenju džěloweho stila tež wosadneho žiwjenja wjesć. Je pak to w tradicionalnym „zawodže z jednym mužom“ lědma možno. Tak budžeja drje hišće dołho stare metody džěla so naložować.

Wosada je hišće tajka: Derje wopytane kemše, kruhi žonow z jara dobrym wopytom, Młoda wosada, nabožina a paćerska wučba, dušepastyrstwo a wjele twarjenja su wěcy, kotrejž wučinjeja wosadne džělo. „Křćije so derje“, čłowjek so konfirmuje, da

Měsačne hrono za meju:

„Njech słowo Chrystusowe
bydli mjez wami ze swojim cyłym
bohatstwom!“

Kol. 3,16

Bibliskim čitarjam mjez nami je bóle znaty Frenclowy přeložk po Lutheru: „Dajće słowu Chrystowemu mjez wami bohaće bydlić!“ Ale ja sym so měł po porjadu a přeložku měsačnych hronow zady w našich Ochranowskich heslach. A hdyž tam hladaće do hrona za januar, februar a meju, namakaće zady „Ö“. To rěka „ekumeniski přeložk“. A tohodla sebi myslach, dyrbi so tež po serbsku na to dźeržeć.

Tež „Gute Nachricht“ ma podobnu mysl. Wono leži mjenujcy rozdźěl w tym, hač to słowo „bohaće“ bydli mjez nami abo „ze swojim bohatstwom“. Po grjekskim pratekscé je woboje móžne.

Ale ja njecham Was dlěje wostudzić na wašnje jednoho teologa z „tekstkritiskimi“ wěcami, ale hnydom k wěcy přińć. Přetož mi so spodobata to wuprajenje, kotřež temu wotpowěduje, štož biblija hewak wučí, zo je bože słowo, Chrystusowe słowo, bohatstwo. My znajemy Zinzen-dorfowy kěrluš w serbskich spěwarskich č. 246: „Knježe, słowo swoje krasne z hnady chcył mi zachować!“ Po słowje přeložene to tam rěka: „Knježe swoje słowo, tutón **poklad** zdźerž mi!“ Wjele křesćanow je to tak wobswědčiło. Znaty wulki filozof rozuma 18. lětstotka, Imanuel Kant, je jónu wuznał: „Biblija je mój naj-lěpši poklad, bjez kotrehož bych hu-bjeny był.“

Runje před 450 lětami zhubi mandželska šwicarskeho reformatora Ul-

richa Zwinglia, swojeho mandželskeho. Na samsnym dnju padny jeje syn, jeje přichodny syn, jeje bratar a tež jeje swak. A druhí přichodny syn bu k smjerći zranjeny. Pječ mortwych a jedyn mrějacy na jednym dnju! Kaj-ka žalostna zahuba je tola wójna! Někotryžkuli je tež pola nas hač do lěta 1945 samsne a podobne nazhonił. A zaso je swět přez wójnu wohroženy! Njedyrbjeli tež my křesćenjo wšo zasadzić za dobrou wěc měra a njezatamać a druhim njeporokować, zo to činja?

Ale wróćo k wbohej wudowje: Tehdom wona wza swoju bibliju a pi-saše: „Přińdź, kniha, ty běše jeho wu-chowanje a tróšć we wšěch situaci-jach žiwjenja. Hdyž su jeho přescě-hali, hladaše do biblije a namaka pomoc w njej. Knježe, daj tež mi tutu pomoc w Jezusowym mjenje. Tróštuj a posylňuj tež mje slabu žonu!“

Njebě wona namakała w bibliji bo-haty poklad? A tutón je tež za nas tu. My dyrbimy bibliju jenož k ruce wzać a dać bydlić mjez nami. To je mjenujcy dwoje, hač něhdze jenož z hosćom sy abo hač tam bydliš, hač sy doma. Hosć, tež witany, je a wosta-nje cuzbnik. Biblija njesmě być kaž hosć jenož, snano z čestnym městnom mjez knihami. Ně, bydlić dyrbi mjez nami, domske prawo dyrbi měć, doma być dyrbi pola nas, a my dyrbimy doma być w njej!

Někotry sebi bibliju česći, ale jejne znutřkowne bohatstwo njeznaje a njewužiwa.

Loni zetkach zubnu lěkarku, staru towaršku ze šulskich lět. Wona mi wuzna: „Ja rady čitam w bibliji, ale ja wšo njerozumju. Ja trjebam wěsty porjad a wukladowanje.“ Ja jej dach „Handreichung zur Morgenwache“.

Jej bě to woprawdźita pomoc, a wona prošeše tež lětsa wo eksemplar. My móžemy porjadnje w serbskej bi-bliji čitać a — dokož žane druge ni-mamy — němsku biblisku pomoc k tomu wzać, nimo mjenowaneje knižki „Halte uns bei festem Glauben“ abo wottorhansku protyku „Sonne und Schild“. My dyrbimy sebi jenož tute knihi w ewangelskej kniharni z prawym časom wobstarać. Snano Wam při tym tež Waš farar pomha.

To wšo nam k tomu přinošuje, zo biblija, Chrystusowe, Knjezowe słowo, stajnje mjez nami bydli a my móžemy znowa jeho cyłe bohatstwo zhonić, wužiwać, wučerpać.

Gerat Lazar

Smječkečanska wosada

Smječkecy su katolska wjes w Kamjenskim wokrjesu, mjez Workle-cami a Serbskimi Pazlicami! Ale tam steji, rjenje na hórce, ewangelska cyrkej! Smy knjezej fararjej Baue-rej (prjedy w Husce) jara džakowni, zo je nam scěhowacu rozprawu pósłał:

Do našeje wosady słuša 287 wosad-nych. Woni su žiwi w někak 25 ka-tolskich wjeskach. Kemše mamy w našej cyrkwi w Smječkecach, w ka-tolskej kapałce w Sunowje, w katol-skim farskim domje w Chróšćicach a w katolskej chorowni we Workle-cach.

Naša wosada je jara mała, ma pak wulke dušepastyrске nadawki! W Smječkecach je wotdźěl wobwodneje chorownje za psychiatriju. W njej přebywaju pacienća husto wjac lět. Woni přichadzeja k našim božim službam, a na farje pola nas wotmě-waja so za nich popoždnja za pacien-tow. W katolskej chorowni we Wor-klecach swjećimy wjele kemšow, po-

Přednošk knjeza Maksa Čabrana z Poršic na cyrkwinym dnju 1980 w Bukecach

Mudrosć je, hdyž wopomnimy,
zo je tu wšo zachodne,
a sej kubla zhromadźimy,
kiž nam smjerć wzać njemóže.
Na njebjesa hladamy,
hdžež je pokoj za duše.
Jow so wo to prócujemy,
zo tam zbóžnosť dóstanjemy.
Tuta mudrosć je na swěće,
Božo, džěl naš najlubši.
Wona wodźi čłójske džěci
k žiwjenju a k zbóžności.
Tuž, mój Wótče njebjeski,
tajku mudrosć wobradž mi,
daj, zo stajnje ze mnu chodźi
a mje k wěcnemu měrej wodźi.
Ty Božo Knježe na njebju
sy wustajil wšo z mudrosću,
sy postajil tež na zemi,
zo knježa su a služowni.
Daj, zo so wšitcy zadźerža,
kaž twoje słowo přikaza.
Štož tu pisam, njeje jenož moja próca,
ale dar je njebjeskeho Wótca.
Boha chwalić chcu z wjesolej wutrobu,
doniž wěčnu zbóžnosť dóstanu.
Tam horka w njebjeskim raju
zetkam wšěch přečelow, kotrychž znaju.
Tola najlubši mi Jezus wostanje,
wot njeho njebjeske wjeselo dóstanu.

božnosćow, křćeńcow a božich wotkazanjow. Naše kemše w tutej chorowni wopytuja so tež rady wot katolskich wěrnych. Tu praktikuje so ekumena!

W serbskej katolskej starowni w Swinjarni bydlí jedna jenička ewangelska Serbowka. Po nju dojezdźemy sej k našim wosadnym zarjadowanjam a kemšam.

W Pančicach-Kukowje w kloštrje Marijna hwězda je dom za duchownje a čelnje zbrašene džěci. Wot dohromady 80 džěci je 21 ewangelskich. Jónu za tydzień dźerži so za nich ewangelska nabožina a džěćace kemše. Za konfirměrowane džěci njesmě so bohužel w cyłym teritoriju kloštra bože wotkazanje swjećić. Tohodla wozymy je do Smječkec kemši.

W léce 1980 smy 36 křćeńcow měli, 3 konfirmadow, 3 wěrowanja, 5 pohrjebow, a 675 wosadnych přijimajše bože wotkazanje. Kolektow nahromadzi so za našu wosadu 9 399,65 hr. Za zdźerženje našeho božeho domu dari so 6 955 hr. To je najwyši wuzbytk zběrkow, kotryž smy hdy w našej wosadze měli!

W léce 1981 budže 80 lét, zo natwarí so naša cyrkej. Wona ma so znutřka a zwonka wobnowić. Přenje za to trěbne džěta su so hižo wukonjeli. Wěža cyrkwje je zarěstowana. Katolikiwo su při tym pilnje pomhali.

W našej wosadze je 11 Serbow, z toho 5 džěci.

Wutrobnje Was strowi

Waš Heinz Bauer

Přispomnjenja ke kubłanskemu dnjej 1981

Póndźelu, 9. měrca, zhromadźichu so zaso wopytowarjo kóždolětneho Kubłanskeho dnja we wosadnym domje na Hornčerskej hasy w Budyšinje, cyle blisko městna, hdžež so naš „Pomhaj Bóh“ čišči.

Najprjedy běchu, kaž stajnje, serbske kemše. Farar Feustel je měješe, předowaše na temu „Chrystus wostanje“, a sotra Koklic z Bukec přewodžeše na piščelach serbske kěrľuše.

Po kemšach stupi předsyda Serbskeho cyrkwinskeho dnja, farar Gerat Lazar za rěčniski pult a postrowi přítomnych, při čimž da z kóždeje wosady tych stanyć, kiž z tuteje wosady běchu. Naliči so 75 přítomnych. Jenički ekumeniski hósć bě knjez farar Nawka-Zdźěrjanski.

Wážny a dobry dyk Kubłanskeho dnja je stajnje rozprawa serbskeho synodala, knjeza Łatkeho. Wona měješe lětsa sylny ekumeniski akcent. Knjez Łatki zwurazni ze swojej rozprawy, kak jara sej wón našich katolskich bratrow we wěrje waži a kak jara sej přeje polěpšenje ekumeniskich kontaktow.

Hłowny dyk Kubłanskeho dnja po jeho wotpohledze, mjenujcy ludži kublač, je přednošk. Lětsa dźeržeše jón superintendent na wotp. Wirth na temu „Mój čas steji w twojej ruce“ — hesło cyłeho dnja. Dokelž nimamy dosć městna, cyly referat w našim časopisu wozjewić, tu jenož krótko zjimanje wobsaha, kaž je je rozprawer słyšať: Puć cyrkwje je w božej

ruce — sup. Wirth je wo cyrkwi a jeje stejišću w džzensnišim swěće rozmyslował. Nic jenož rozprawjer, ale tež družu připoslucharjo mějachu začić, zo je wón při tym jara wjele wo politice rečať. Tute zwěšćenje je wážne, dokelž je přednošowar při forumje čitarjow spytať přećiwu redaktorej mēnjenje zastupować, zo cyrkej nima ničo z politiku činić. Zo ma nadawk cyrkwje wjele z politiku činić, to pokaza cyle jasnje Wirthowy přednošk po jeho cyłym wobsahu a wosebje po jeho přikladach. Praša so jenož, kotre politiske stejišće čłowjek ma, nic, hač wón jedne ma!

Wirth mēni, zo přeni nadawk cyrkwje njeje, so wo mēr starać, ale přeni nadawk cyrkwje je, so wo to starać, zo bychu čłowjekowo Boha namakali a zo bychu čłowjekowo pobožni byli. „Mēr biblije njeje „wulki mēr“, ale mēr jednotliwje duše ze svojim Bohom“, praji Wirth. Za mnje nastanje při tajkim myslenju tónle problem: Zo je so Bóh čłowjek stať, zo je wón přišoť čłowjekam, to je zakładna wučba křesćanstwa porno druhim nabožinam. Hdžy je nětko po Wirthu hlowny nadawk cyrkwje, čłowjekow k Bohu wjesć, potom je to wěšte zběhnjenje cyłeho, paralizacija. Po mojim zdaću je nadawk cyrkwje, to samsne činić, štož je Bóh tež činiť, mjenujcy k čłowjekam hić, so wo jich spomoženje starać, kotrež dyrbi so hižo tu na swěće započěć, hewak Bóh njeby trjebať sem přiněć!

Wirth citowaše potom nastawk generalneho superintendenta Jacoba, w kotrymž dawa tutón cyrkwi rady. Tute su: wjesć dialog z marxizmom, młodzinu prawje we wěrje kublač, mlodych ludži do cyrkwinskeho žiwjenja přahać, wědžeć, zo je na našich kartach wjele „bělych blakow“ (to su kónčiny dospołnje bjez křesćanow) a so z tym wotnamakać, wosadnych kublač, swětowe stawizny znać, solidarne a kritiske angažowanje z problemami swěta.

Wěsty facit cyłeho přednoška bě sada: „Dokelž je w božej ruce, ma cyrkej přichod!“

Do wobjeda a kofeja słyšachmy hišće „rozprawy“ serbskeje superintendenty. To a rozprawy synodale mam za jara dobrej wěcy a njeznaju z němskich wosadow podobny přiklad, zo so synodala abo superintendent stajtaj tak wulkemu kruhej lajkow k rozprawje! Farar Albert rozprawješe wo Serbskim wosadnym zwjazku, wo serbskich kemšach, serbskim ewangelskim blidže, wo přeložowanju perikopow a připowědži nowe zarjadowanje: „Serbski wosadny džen“ kónc septembra w Ptačecach a Lejnje. Smy wěpni, što to budže, a nadžijamy so wšitcy, zo so to derje poradzi! Po wobjedze, za kotrymž mamy drje so w přnim rjedže soťe Lazarjowej, mandželskej předsydy, džakować, bě sej redaktor „Pomhaj Bóh“ jako přeni słowo wuprosyť k „forumje čitarjow Pomhaj Bóh“, dokelž měješe samsny džen hišće termin w Lipsku (to najskerje někotři njewědžachu, jako jeho wotchad jako „čćkanje“ wukładowachu!).

Při tutym forumje dawa so kóždolětnje čitarjam možnosć, so k našemu časopisej wuprajic. Lětsa džěše

wosebje wo „politiske nastawki“. Knjez dr. Wirth twjerdžeše, zo jeho tute nastawki, hačrunjež je wón, kaž sam praji, nječita, jara mjerzaja. Bohužel je redaktor, dokelž bě sam chětro rozhorjeny, zabyť, so dr. Wirtha prašeć, što jeho poprawom tak mjerza. Knjez Zoba znajmjeńša bě mēnjenja, zo njeje hišće ničo w „Pomhaj Bóh“ čitať, štož by tajke wupady přećiwu redaktorej wusprawniť! Redaktor pokaza na nastawk w přnim čisle swojeho redaktorstwa (julij 1979), hdžež bě pisať, zo njeje možno, wšo tak pisać, zo so wšěm lubi, a mēnješe, zo je normalne, zo kóždy wšo nječita.

Po forumje čitarjow bě hišće přednošk knjeza dr. Wirtha z Biskopice.

Cyril Pjech

Naše nowiny a časopisy před 100 letami

TO HINAK NJEJE

Što to rěka! Njebjo jasne, hory, doły nowe krasne, štož bě wčera w morwym šaće, džensa žiwe skaće.

Pupk so rozwiija a puka, fijałka tam z trawy kuka, rjeńšo Bože slóńčko swěći. W kwětkach bosa džěci.

Čoploh dešća wokřewjenja šeru zemju zazelenja; bačony sej k hnězdu noša, hołbiki so koša.

Fifolenje, čikotanje, zynćenje a dudłwanje — słyšu škowrončka na roli, kokla kuka w holi.

Miły wěťrik přez kraj duje, k spěwanju mje wšitko hnuje, zyma před lastrojčku čeka, džěd so kožuch slěka.

Młodosć wjeseli so meje, zawěsće, to hinak njeje: Nalěće, to lube, miło trón je nastupiť.

Branibor*

Serbske Nowiny, 14. 5. 1881

* Pseudonym serbskeho ludoweho basnika Jana Hajncy (1852–1926)

POWĚŚĆE

Njeswaćidlo: Rozprawa wo wosadnym žiwjenju w léće 1980: Křćeńcow bě 23, konfirmacijow 26, wěrowanjow 9 a pohrjebow 33. K božemu wotkazanju přińdže 767 křesćanow. Serbske kemše mějachmy 10 razow, z toho dwójce z Rakečanskimi zhromadnje. Na nabožinu a paćersku wučbu chodži 152 džěci a młodostnych.

Laz: 1. februara smědžeštaj tu knjez Herman Melčak a jeho mandželska Awgusta swój złoty kwas swjećić. Wosadny farar Meister jeju požohnowa w Božim domje. Melčakec staj swěrnaj Serbam. Wonaj staj čita-rzej našeho „Pomhaj Bóh“ hižo lětdžesatki dolho a so jara wjeselitaj, hdyž jimaj knjeni Leńka Hörbanowa kóždy mėsac naše łopjenko do domu přinjesa.

My přejemy našimaj jubilaromaj dale čišć, strowosć, Boži měr, Božu miłosć a Bože žohnowanje!

Riesa: Redakcija „Pomhaj Bóh“ dóstawa wot nětka prawidlownje powěće „ena“ (Evangelischer Nachrichtenendienst in der DDR). Wězo njemóžemy w našim skromnym łopjenku wšitke powěće z tuteje powěšćernej přinjesć, ale chcemy so prócować, najzajimawše wozjewić. Přenju móžeće hnydom delka čitać!

Berlin (ena): Teksty biblije su nětko dohromady do 1 710 rěčow přeložene. Tute zdželenje steji w najnowšej „rozprawje wo rěčach“ Swětoweho zwjazka Biblickich towarstwow, kotraž wobjima wšitke wudaća hač do 31. decembra 1980.

Cyła biblija je po zwěšenjach rozprawy dotal do 275 rěčow přeložena a wudata, dospołny Nowy zakon do dalšich 495 rěčow. Džěle abo jednotliwe knihi biblije přeložichu so přidatnje do 940 rěčow.

W běhu léta 1980 wozjewi so w dwěmaj rěčomaj cyła biblija přeni raz. Nowy zakon přeloži so přeni raz do 24 wšelakich rěčow.

Při swojej swětowej konferency w Chiang Mai je Swětowy zwjazk biblickich towarstwow w nazymje 1980 wobzamknył, hač do kónca tutoho lětdžesatka cyłu bibliju do wšěch rěčow přeložić, kotraž rěča so wot wjac hač 1 miliona čłowjekow abo kotraž su oficialne nacionalne rěče.

Genf (ena): Dr. Sam Dalgren, Europa-sekretar LWB (Lutherskeho swětoweho zwjazka) je wótrje kritizował „rubježne“ čišćenje maďarskeje biblije přez „Verlagshaus Evangelii-press“ w Šwedskej. Wón je tuto jako ilegalne zasudził. „Evangelii-press“ je nowu maďarsku bibliju bjez dowolnosće maďarskich cyrkwjow a bjez kóždoho dorěčenja z nimi čišćał, hačrunjež biblija w modernej maďarskej rěči so w Maďarskej ludowej republice w dosahacej ličbje wudawa. Ze šwedskim rubježnym čišćom so maďarskim cyrkwjam ideelna a finanćielna škoda načini!

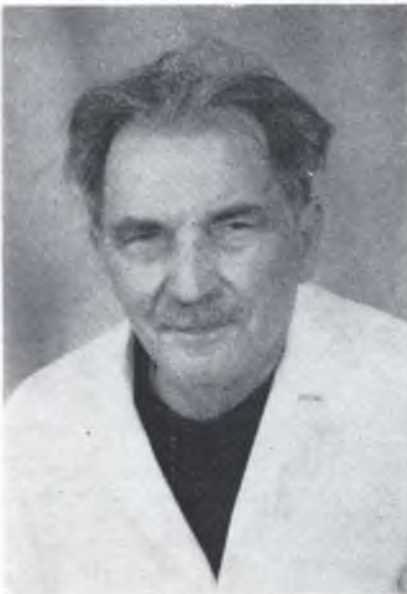
Runje před lětom wozjewichmy zwonkowne tuteje cyrkwy, mjenujcy Křišowskeje. Wona pak njeje, kaž tam pisachmy, w Delnjej Lužicy, ale Křišow leži pola Zhorjelca a reka němsce Krischa. Wjes měješe přjedy tež serbskich fararjow.

Serbske bože služby meja 1981

3. 5. — 2. njeđzela po jutrach

Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (Albert)
Budestecy: 14.00 hodž. kemše z božim wotkazanjom (G. Lazar)

Sofia: W januaru 1981 wotmě so druha rozmołwa mjez Bołharskej prawosławnej cyrkwy a cyrkwami Zwjazka ewangelskich cyrkwjow w NDR. Při tym so wukopa, zo mamy z tutej cyrkwy jeniće „Niceniske“ wěrywuznaće zhromadnje. Ani „japoštołske“ ani „atanziske“ wěrywuznaće wona njeprípóznawa. Rozmołwy pońdu dale.

To je serbski grafikar Fryco Kitlar

10. 5. — 3. njeđzela po jutrach

Huska: 10.00 hodž. kemše (Wirth)

17. 5. — 4. njeđzela po jutrach

Minakał: 8.30 hodž. kemše (Feustel)
Poršicy: 8.30 hodž. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)
Budyšink: 10.00 hodž. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

24. 5. — 5. njeđzela po jutrach

Bart: 8.30 hodž. kemše (G. Lazar)
Hrodzišćo: 10.00 hodž. kemše (G. Lazar)

28. 5. — bože stpiće

Bukecy: 9.00 hodž. kemše (G. Lazar)
Hodžij: 9.00 hodž. kemše (Wirth)

31. 5. — njeđzela Exaudi

Klukš: 8.30 hodž. kemše (G. Lazar)
Rakecy: 9.30 hodž. kemše (J. Lazar)
Połpica: 10.00 hodž. kemše (G. Lazar)

7. 6. — Swjatki

Bukecy: 8.30 hodž. kemše (Wirth)

8. 6. — Swjatki pónđzela

Njeswaćidlo: 8.30 hodž. kemše (Feustel)
Budyšin-Michałska: 9.00 hodž. kemše (Albert)
Budestecy: 14.00 hodž. kemše (Pjeh)

Porjedženje: Knjez Zoba njeje so w Cokowje narodził, kaž w aprylskim čisle steješe, ale w Čornowje. A wón njerěka „Soba“, ale „Zoba“!

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. — Wuchadza jónkróć za mėsac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. — Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. — Hłowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedicija: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-1101 — Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. — Index-Nummer 32921 — Čiše: Nowa Doba, čišćerňa Domowiny w Budyšinje (III-4-9-482)